

KESESUAIAN TRET PERSONALITI *CONSCIENTIOUSNESS*, *NEUROTICISM* GURU DAN KEFAHAMAN KURIKULUM DALAM PERKEMBANGAN KANAK-KANAK DARI PERSPEKTIF BAHASA

(*Tret Conscientiousness Personality, Neuroticism Teachers and Curriculums Understanding
in Development Kids by Language Perspective*)

Mohd Tarmizi Abd Hamid, Rozmi Ismail

ABSTRAK

Perkembangan asas bahasa kepada kanak-kanak prasekolah perlu diberi penekanan awal kerana ia kemahiran asas untuk kejayaan kanak-kanak pada masa depan. Pengaruh guru dikatakan sebagai peramal kepada perkembangan ini. Justeru, kajian ini mengkaji pengaruh tret personaliti guru dan kefahaman kurikulum terhadap perkembangan kanak-kanak dari aspek asas bahasa. Tret dikaji ialah *conscientiousness* (kehematan) dan *neuroticism* (neurotisme). Kajian juga melihat hubungan tret itu dengan kefahaman dan pengetahuan guru prasekolah. Pengkaji menggunakan kaedah kajian tinjauan dengan soal selidik dan senarai semak untuk mengukur faktor-faktor tersebut. Kajian ini melibatkan 85 orang guru dan 308 kanak-kanak prasekolah. Dapatan kajian menunjukkan guru prasekolah mempunyai tret personaliti *conscientiousness* yang tinggi serta memiliki personaliti *neuroticism* yang rendah. Analisis korelasi mendapati tret *conscientiousness* mempunyai hubungan yang signifikan dengan kefahaman kurikulum manakala tret *neuroticism* mempunyai hubungan signifikan dengan pengetahuan guru. Ini menunjukkan guru prasekolah mempunyai tret personaliti yang bersesuaian dengan pekerjaan mereka. Analisis regresi pula menunjukkan kefahaman kurikulum memberi pengaruh yang signifikan kepada perkembangan kebolehan asas bahasa kanak-kanak. Kesimpulannya tret *conscientiousness* dan *neuroticism* yang terkawal boleh dijadikan kriteria guru berkualiti kerana kehematan berkerja dan emosi yang stabil mempunyai hubungan dengan kefahaman kurikulum dan pengetahuan pengajaran. Implikasi dalam aspek latihan perguruan adalah wajar bakal guru prasekolah dipilih berdasarkan tret personaliti yang bersesuaian. Memahami kurikulum prasekolah juga penting kerana faktor ini memberi impak berkesan kepada perkembangan kebolehan asas bahasa kanak-kanak prasekolah.

Kata Kunci: conscientiousness, neuroticism, faktor guru, kefahaman kurikulum, perkembangan kanak-kanak,

ABSTRACT

The issue of child language development should be focused earlier at the preschool for the future success in academic learning. Thus, the purpose of this study is to examine the influence of teachers' personality traits and curriculum understanding on children's language development. The study also to observe the relationship between personality traits with teachers' understanding and knowledge. The personality trait in this study was focused on conscientiousness and neuroticism. The study used survey method, questionnaires and a check list to measure the respective variables. This study involved 85 preschool teachers and 308 preschoolers. Among the research findings showed that the preschool teachers were also high

in conscientiousness trait whereas in neuroticism trait they were low. There was a significant relationship between conscientiousness trait and the understanding of curriculum and also a significant relationship between neuroticism with the teacher's knowledge. The findings indicated that preschool teachers have suitable personality traits as teachers. Meanwhile, the result of regression analysis showed that curriculum understanding had a significant influence on the language development among preschool children. In conclusion, personality traits in conscientiousness and neuroticism could be accepted as the criteria of teacher's qualities. This was because of their hardworkingness and emotional stability had significantly associated with the curriculum understanding and teacher's teaching knowledge. The implication for teacher training education, the selection of future teachers should be based on the appropriate personality traits. Understanding in curriculum also important because it gave impact to the child development in language learning at preschool.

Keywords: conscientiousness, neuroticism, teachers' factor, curriculum understanding, child development.

PENGENALAN

Program pembangunan manusia antara pendekatan bagi menyediakan sumber manusia dengan pengetahuan dan kemahiran. Potensi sumber manusia diperkukuhkan melalui program pendidikan dan latihan untuk membangunkan masyarakat yang berkualiti sejajar wawasan negara untuk menjadi negara maju.

Pembangunan manusia meliputi pelbagai kelompok bermula dari peringkat kanak-kanak hingga ke peringkat dewasa. Ia menjadi susur galur kepada perkembangan manusia. Persekitaran manusia menyediakan sumber pembelajaran untuk mendidik manusia yang bermula dari institusi keluarga hingga ke peringkat institusi pendidikan di luar persekitaran keluarga itu sendiri. Pengetahuan tentang persekitaran manusia ini termasuk menjelaskan hubungan antara kanak-kanak dengan keluarga, guru dan masyarakat sebagaimana dalam teori bioekologikal oleh Bronfenbrenner (2000, 2005).

Hubungan secara langsung atau tidak langsung kanak-kanak dengan persekitaran adalah mengikut peringkat sistem yang wujud pada ekologi. Persekitaran yang paling dekat dengan kanak-kanak dalam konteks pembelajaran ialah mikrosistem. Mengikut teori Bronfenbrenner persekitaran mikrosistem membolehkan kanak-kanak berinteraksi secara langsung dan menggunakan ruang masa untuk berhubungan dengan persekitaran terdekat seperti ibu bapa, guru, adik beradik dan rakan (Arnett 2014; Gabbard dan Krebs 2012; Wong Kiet Wah et.al 2013; Mok Soon Sang 2013).

Kanak-kanak antara kelompok manusia yang penting kepada keluarga. Bagi meneruskan penerokaan pengetahuan, kemahiran dan pengalaman di luar institusi keluarga mereka, ibu bapa akan menghantar anak-anak mereka ke institusi pendidikan awal kanak-kanak yang bersifat tidak formal seperti kelas tabika. Perkembangan kanak-kanak ini akan diteruskan lagi ke peringkat formal iaitu persekolahan rendah dan menengah. Oleh itu, bidang pendidikan menjadi bidang yang sangat penting kepada pembangunan manusia dalam sesebuah negara. Ini termasuklah pendidikan awal kanak-kanak.

Sektor pekerjaan sebagai guru prasekolah juga memainkan peranan yang penting untuk meningkatkan perkembangan kanak-kanak. Ini menuntut persediaan guru sebagai perantara kejayaan kanak-kanak untuk memiliki tret personaliti yang sesuai dan memahami apa hendak diajar. Faktor-faktor pada guru ini sebagai kualiti guru untuk mempengaruhi perkembangan kanak-kanak dalam persekitaran mereka.

Kualiti guru meliputi pelbagai nilai dan kebolehan antaranya personaliti dan faktor guru dalam profesion mereka seperti kefahaman kurikulum dan pengetahuan mengajar. Dalam

konteks pengajaran, guru tidak hanya perlu mempunyai kefahaman dan pengetahuan mengajar tetapi mereka juga perlu diperkukuhkan dengan personaliti yang bersesuaian. Personaliti ialah keperibadian atau perwatakan (Khairul Anuar 2012). Personaliti adalah antara ciri yang penting kepada guru. Polk (2006) menghuraikan ciri-ciri asas bagi guru yang efektif antaranya ialah personaliti. Ramai pengkaji seperti Murray, Rushton dan Paunonen (1990), Yarbrough dan Madsen (1998) dan Teachout (2001) merumuskan terdapat hubungan antara personaliti dengan pengajaran guru yang berkesan (Dlm. Polk 2006). Ini menunjukkan tret personaliti dapat memperkukuhkan pengajaran guru yang berkesan. Pengajaran dan pembelajaran adalah proses penting untuk perkembangan kanak-kanak khususnya melalui bidang pendidikan. Ini termasuklah pengaruh guru prasekolah dalam perkembangan kanak-kanak antaranya dari perspektif bahasa.

Vygotsky (1978) menjelaskan peranan guru sebagai perantara untuk memperkukuhkan perkembangan kanak-kanak khususnya perkembangan bahasa. Beliau menerangkan perantaraan ini melibatkan interaksi sosial antara guru dan murid dalam konteks pengajaran dan pembelajaran (Dlm. Eun 2010). Menurut Vygotsky guru-guru perlu melibatkan diri dalam proses pembelajaran murid dan mereka perlu memahami apa yang hendak disampaikan supaya kefahaman itu dapat dikongsi bersama dengan murid.

Vygotsky menggalakkan murid-murid turut melibatkan diri dalam bilik darjah dengan guru sebagai pengajar dan pelaksana kurikulum (Jaramillo 1996). Dalam pembangunan kurikulum peranan guru berperanan sebagai perantara yang menghubungkan kurikulum dengan minat setiap individu murid-murid (Jaramillo 1996). Justeru, guru juga berperanan sebagai pelaksana kurikulum selain bertanggungjawab memberi panduan dan tunjukajar kepada kanak-kanak (McDonnell 1999). Fadzilah dan Zuraini (2012) turut menjelaskan untuk membantu murid-murid memahami pelajaran asas adalah perlu guru-guru memahami apa yang mereka ajar iaitu fakta, prosedur dan konsep subjek yang berkaitan.

LITERATUR, ISU DAN OBJEKTIF KAJIAN

Perkembangan kanak-kanak penting diberi perhatian oleh ibu bapa dan guru supaya potensi mereka dapat berkembang dengan sihat dan positif. Isu perkembangan kanak-kanak dari segi bahasa pada peringkat awal kanak-kanak khususnya untuk membaca dan menulis dianggap perkara penting dalam pendidikan awal kanak-kanak (Sanacore 2012; Skibbe et.al 2011; Surayah 2008; Zainiah dan Nur Asiah 2012). Keperluan menguasai perkembangan asas bahasa ini sebagai persediaan awal sebelum kanak-kanak memasuki sekolah formal.

Kepentingan awal bahasa dan celik huruf ternyata diterima oleh para pendidik, keluarga dan pembuat polisi (Gullo 2012). Malah dengan kebolehan membaca dan menulis membantu pencapaian murid (Sanacore 2012). Strickland dan Riley-Ayers (2006) mendapati perkembangan asas bahasa dan celik huruf mempunyai hubungan yang tinggi dengan pencapaian murid pada peringkat sekolah (Dlm. Gullo 2012).

Kelemahan membaca dan menulis pada peringkat awal kanak-kanak boleh menjejaskan pembelajaran kanak-kanak. Kesan negatif akibat tidak dapat membaca dan menulis dianggap menyukarkan kanak-kanak dalam pembelajaran dan untuk meluaskan penerokaan ilmu pengetahuan melalui pembacaan dan penulisan. Kajian mendapati kanak-kanak yang ketinggalan dalam kemahiran asas membaca akan menyebabkan kanak-kanak semakin sukar untuk bersaing dan menguasai pelajaran pada peringkat lebih tinggi (Fletcher dan Lyon 1998; Tamam Timbang, Zamri dan Afendi Hamat 2011). Murid-murid yang lemah dalam kemahiran membaca dan menulis boleh menyebabkan mereka merasa rendah diri dan mengalami masalah emosi (Abdul Rasid 2011).

Isu berkaitan kanak-kanak belum menguasai kemahiran asas membaca masih wujud khususnya kanak-kanak murid tahun satu (Kamisah dan Rohaty 2012). Mereka menjelaskan

kesediaan kanak-kanak untuk membaca dan perkembangan bahasa kanak-kanak dipengaruhi oleh pelbagai faktor seperti faktor persekitaran (Jas Laile Suzana 2002); bahan pembelajaran dan pemilihan teknik yang sesuai (Abdul Ghani, Abdul Rahman dan Abdul Rashid 2007). Ini menunjukkan perkembangan kanak-kanak dari segi bahasa turut dipengaruhi oleh faktor guru.

Kajian Jain Chee et.al (2015) terhadap guru-guru prasekolah di Malaysia mendapati amalan pengajaran dan aktiviti kelas kepada kanak-kanak prasekolah dipengaruhi oleh banyak faktor termasuk faktor guru sendiri. Kajian ini merumuskan bahawa isu-isu pendidikan prasekolah di Malaysia boleh dikaitkan dengan berbagai faktor termasuk pelaksanaan kurikulum, faktor guru, persekitaran dan kemudahan kelas prasekolah.

Kajian Butera (2009) mendapati faktor peribadi guru dapat memberi kesan kepada kefahaman kurikulum untuk dilaksanakan kepada kanak-kanak prasekolah (Jain Chee et.al 2015). Kajian Butera (2009) juga menunjukkan ciri-ciri peribadi guru seperti bertanggungjawab dan teratur mempunyai kaitan dengan pelaksanaan kurikulum yang tinggi. Situasi ini turut memberi kesan kepada kualiti pendidikan prasekolah. Personaliti guru seperti emosi terkawal dan ketekunan adalah antara sifat guru yang baik iaitu guru yang berkesan semasa mengajar (Abdull Sukor 2013).

Berdasarkan isu-isu tersebut menunjukkan kajian ini dibuat untuk mengenalpasti faktor guru khususnya tret guru yang bersesuaian dan kefahaman mereka terhadap kurikulum bagi meningkatkan perkembangan kanak-kanak dari perspektif asas bahasa. Kajian ini menggariskan objektif seperti berikut.

- i. Mengkaji tret personaliti *conscientiousness* (kehematan) dan *neuroticism* (neurotitisme) guru prasekolah yang bersesuaian untuk membantu perkembangan kanak-kanak prasekolah dari aspek asas bahasa.
- ii. Mengkaji sejauhmana hubungan tret personaliti *conscientiousness* dan *neuroticism* dengan kefahaman dan pengetahuan guru yang dikaji.
- iii. Mengkaji kesan faktor kefahaman kurikulum kepada perkembangan asas bahasa kanak-kanak prasekolah.

TRET DAN KEFAHAMAN

Faktor individu guru seperti tret personaliti dan kefahaman kurikulum antara faktor yang boleh diramal untuk mengkaji pengaruh guru terhadap perkembangan kanak-kanak dari aspek bahasa. Dalam kajian ini pengkaji memberi tumpuan kepada tret *conscientiousness* dan *neuroticism*. Tret-tret ini dianggap peramal yang lebih signifikan dengan prestasi kerja dan sebagai guru, mereka perlu mempunyai tret personaliti yang bersesuaian.

Tret *neuroticism* boleh dikaitkan dengan gangguan emosi dan tret ini yang rendah boleh menerangkan tentang kestabilan emosi, tenang dan mampu menghadapi cabaran (Azlina dan Tan Sew Lee (2008). Selain itu, terdapat kajian yang menerangkan maksud tret *conscientiousness* pada individu berkerja. Tret personaliti pekerja yang dikaji menerangkan *conscientiousness* (kehematan) yang tinggi memperlihatkan seseorang pekerja itu bertanggungjawab, berdisiplin, boleh diharap, tabah dan tekun (Fatimah Wati dan Nor Azizi 2013)

Kajian di Asia khususnya di Malaysia menunjukkan kestabilan emosi sebagai peramal utama kepada prestasi kerja diikuti faktor kepersetujuan dan kehematan (Fatimah Wati dan Nor Azizi 2013). Bagaimanapun, kebanyakan penyelidikan merumuskan faktor kehematan paling unggul sebagai peramal kepada prestasi kerja berbanding faktor personaliti yang lain (Fatimah Wati dan Nor Azizi 2013). Prestasi kerja adalah tindakan yang dilaksanakan oleh pekerja untuk memenuhi objektif organisasi (Fatimah Wati et al 2011). Dalam bidang pendidikan prasekolah antara objektif yang hendak dicapai ialah membolehkan murid menggunakan bahasa dengan

baik dan menguasai kemahiran bahasa untuk berkomunikasi (Azizah 2004). Guru-guru perlu mempunyai tret yang bersesuaian untuk memperkukuhkan lagi prestasi pengajaran mereka dalam mengembangkan kebolehan kanak-kanak.

Kajian Vorkapic (2012) terhadap kesesuaian tret personaliti 92 guru prasekolah mendapati skor tret *conscientiousness* adalah tinggi manakala skor *neuroticism* adalah rendah (Dlm. Mariana, Fabiana dan Andreea 2016). Tret personaliti ini adalah sangat bersesuaian dengan profesion guru prasekolah yang memerlukan tahap kesungguhan dan kawalan emosi yang sewajarnya untuk menyokong perkembangan kanak-kanak. Mereka membandingkan tret personaliti guru prasekolah dengan pekerjaan yang lain didapati guru prasekolah mempunyai skor tret *conscientiousness* yang lebih tinggi dan skor *neuroticism* yang lebih rendah berbanding pekerjaan yang bukan prasekolah. Manakala kajian oleh Zulelawati dan Yusni (2015) terhadap tret personaliti 87 orang bakal guru mendapati bakal guru yang dikaji mempunyai tahap tret skor *neuroticism* yang sederhana tetapi nilai minnya paling rendah. Mereka merumuskan tret personaliti ini sesuai sebagai guru antaranya mempunyai tret yang sabar, rajin dan bertimbang rasa.

Kajian Azlina dan Tan Sew Lee (2008) mendapati tret personaliti guru yang *conscientiousness* berada pada tahap yang tinggi manakala *neuroticism* pula di tahap sederhana. Penemuan kajian ini menunjukkan guru mempunyai tret yang kuat berkerja dan emosi yang terkawal. Guru yang mempunyai tret *neuroticism* pada tahap rendah dan sederhana masih dapat mengawal emosi yang negatif. Mereka juga mendapati tret guru *conscientiousness* yang tinggi akan kerap membuat persediaan mengajar yang rapi dan rancangan pengajaran yang pelbagai. Dapatan juga menunjukkan emosi guru yang kurang stabil boleh mempengaruhi pencapaian dan prestasi kerja guru. Guru tinggi tret *neuroticism* juga dianggap tidak mampu bertoleransi dengan stres kerja dan penyesuaian keperluan profesion perguruan. Kajian Tengku Faekah et. al (2010) pula mendapati guru yang tinggi tret *conscientiousness* adalah komited kerja, teliti dan menyasarkan pencapaian murid. Kajian-kajian ini menggambarkan keperibadian guru yang sesuai dapat memberi kesan kepada kanak-kanak.

Guru yang mempunyai personaliti yang baik adalah guru yang berkesan dari segi keperibadiannya yang dapat dihubungkan dengan pencapaian pelajar (Khairul Anuar, 2012). Oleh itu, kajian tentang personaliti turut melibatkan personaliti guru yang dikaitkan dengan pembelajaran murid. Moore dan English (1998) mendapati antara faktor yang menyumbang kepada peningkatan pembelajaran bahasa di kalangan murid ialah faktor personaliti guru (Dlm. Zamri dan Mohamed Amin, 2010). Polk (2006) menjelaskan personaliti guru juga menarik perhatian dalam kelas yang dapat memberi impak kepada pembelajaran murid (Dlm. Magno dan Sembrono 2007). Keupayaan guru mengawal emosi juga dianggap sangat penting untuk kesediaan akademik dan kejayaan kanak-kanak di bilik darjah (Garner 2010). Beliau turut menjelaskan terdapat kajian menunjukkan emosi yang dikawal mempunyai hubungan dengan prestasi akademik, pencapaian matematik dan kemahiran asas bahasa kepada kanak-kanak prasekolah seperti kajian Graziano et. al (2007); Ramsden dan Hubbard (2002); Walcott dan Landau (2004).

Saayah (2009) menjelaskan sifat peribadi guru prasekolah seperti rajin bekerja, kestabilan emosi, sabar dapat menjayakan proses pengajaran dan pembelajaran kanak-kanak. Kajian luar negara juga seperti kajian Polloway et al (2001) mendapati emosi guru yang stabil dapat mempengaruhi proses pengajaran dan pembelajaran (Dlm. Noriah et. al 2003). Guru yang berkesan mempunyai personaliti yang berupaya menarik perhatian khalayak (Khairul Anuar 2012). Dalam konteks pendidikan, khalayak ini termasuklah murid atau pelajar. Ini menunjukkan guru mempunyai personaliti yang boleh memberi kesan kepada pembelajaran dan pencapaian murid. Dengan ini, guru boleh menunjukkan prestasi kerja yang baik apabila diperkukuhkan dengan personaliti yang positif seperti emosi yang terkawal (*neuroticism* rendah atau sederhana) dan kesungguhan atau ketekunan berkerja (*conscientiousness*).

Berdasarkan kajian lepas tersebut menunjukkan tret personaliti boleh memberi kesan kepada pengajaran guru dan pencapaian murid dalam pembelajaran. Di samping itu, guru juga perlu bersifat profesional dalam kerjayanya dengan mempunyai kefahaman kurikulum supaya memahami apa yang diajar untuk membimbing kanak-kanak prasekolah.

Kefahaman guru terhadap kurikulum pendidikan prasekolah boleh membantu guru meningkatkan perkembangan kanak-kanak. Ini termasuklah perkembangan asas bahasa. Abu Daud (1993) mendapati guru yang berpengalaman dalam kurikulum dan tadbir urus prasekolah lebih berjaya mencapai potensi kanak-kanak berbanding guru baharu (Suppiah et.al 2012). Menurut Bruce dan Meggitt (2005) pula kurikulum prasekolah adalah antara satu sumber membantu perkembangan dan pembelajaran kanak-kanak (Dlm. Suppiah et.al 2012).

Kajian Hamre et.al (2013) terhadap 325 guru prasekolah dan 1,407 kanak-kanak menerangkan perkembangan kanak-kanak dari aspek bahasa dan literasi boleh berlaku melalui interaksi guru dan kanak-kanak di dalam kelas. Kajian mereka menjelaskan pelbagai ruang domain boleh digunakan oleh guru dalam proses interaksi seperti faktor pengajaran responsif, sokongan motivasi, bantuan kognitif, faktor rujukan kurikulum dan sokongan emosi. Hasil kajian berkenaan mendapati antara faktor mempunyai perkaitan dengan perkembangan bahasa dan literasi kanak-kanak prasekolah ialah pengajaran responsif, rujukan kurikulum dan bantuan kognitif dan teknik berbahasa.

Melalui pendidikan prasekolah, kanak-kanak dibimbing dengan pengajaran dan pembelajaran bahasa berpandukan kurikulum. Objektif kurikulum bahasa Melayu prasekolah membolehkan murid menguasai bahasa tersebut yang sesuai dengan perkembangan mereka (Kamisah dan Rohaty 2012).

Guru memainkan peranan yang amat penting untuk menjayakan perkembangan kanak-kanak ini menerusi pendidikan prasekolah. Hasil kajian Kamisah dan Rohaty (2012) terhadap 100 kanak-kanak prasekolah mendapati penggunaan modul khusus berkaitan intervensi membaca yang menggunakan multimedia, grafik dan teks bacaan berwarna dapat membantu perkembangan bahasa kanak-kanak prasekolah dengan lebih berkesan.

Sehubungan itu, pengkaji berpandangan faktor guru dari segi tret personaliti termasuk kefahaman kurikulum dapat diramal untuk mengkaji kesannya kepada perkembangan kanak-kanak dari segi bahasa.

METODOLOGI KAJIAN

Kajian ini menggunakan kaedah tinjauan dengan soal selidik dan senarai semak untuk mengukur faktor-faktor yang dikaji. Soal selidik untuk mengukur tret *conscientiousness* dan *neuroticism* berdasarkan instrumen *The Big Five Inventory* (BFI) manakala soal selidik kefahaman guru untuk mengukur kefahaman guru. Senarai Semak Penilaian Perkembangan Bahasa Melayu yang digunakan berasaskan huraian kurikulum pendidikan prasekolah sebagaimana penulisan Surayah dan Haslinda (2009) bagi menilai perkembangan asas bahasa kanak-kanak.

Instrumen *The Big Five Inventory* (BFI) yang digunakan ialah versi 44 item yang dibentuk oleh John dan Srivastava (1999). Inventori ini banyak digunakan oleh pengkaji tempatan dan luar negeri untuk mengukur tret personaliti termasuk guru. Nilai kebolehpercayaan skala BFI secara umumnya di antara 0.75 hingga 0.90. Kebolehpercayaan instrumen kajian ini dalam nilai *Alpha Cronbach* ialah 0.94 bagi kefahaman kurikulum dan bagi perkembangan bahasa kanak-kanak ialah 0.97. Penilaian perkembangan kanak-kanak adalah dijawab oleh guru mereka kerana kanak-kanak belum matang untuk menjawab senarai semak penilaian tersebut.

Kaedah pengumpulan data menggunakan pendekatan persampelan keberangkalian dengan prosedur persampelan rawak untuk memberi peluang yang sama kepada populasi untuk

dijadikan sampel kajian. Pengkaji menentukan peringkat pemilihan sampel dengan melibatkan langkah-langkah berikut (Rozmi Ismail 2013); (i). Mentakrifkan apakah dimaksudkan dengan populasi sasaran. (ii). Memilih rangka persampelan. (iii). Menentukan kaedah keberangkalan atau bukan keberangkalan. (iv). Merancang pemilihan unit-unit persampelan. (v). Mengenalpasti saiz sampel. (vi). Memilih unit-unit persampelan, dan (vii). Mengendalikan kerja lapangan.

Kajian ini melibatkan 393 responden iaitu 85 guru dan 308 kanak-kanak melibatkan 85 kelas prasekolah di negeri Selangor. Sebelum kajian dijalankan, pengkaji mengemukakan surat permohonan rasmi untuk mendapat kelulusan terlebih dahulu daripada agensi dan organisasi berkenaan. Kebenaran membuat penyelidikan perlu diperolehi terlebih dahulu kerana prosedur semasa hanya membenarkan kajian dibuat tanpa mengganggu proses pengajaran dan pembelajaran yang berjalan. Kesemua tatacara kajian ini telah dipatuhi oleh pengkaji. Sehubungan itu, pihak-pihak berkenaan telah memberi kelulusan secara bertulis kepada pengkaji untuk menjalankan kajian tersebut. Hasil kajian adalah digunakan untuk tujuan akademik.

Data-data yang dikumpul secara kuantitatif dianalisis dengan perisian SPSS (*Statistical Package for Social Science*) versi 21. Semua data yang dianalisis itu mengikut soal selidik yang digunakan untuk mengukur pembolehubah-pembolehubah yang berkenaan. Penganalisan data dibuat secara inferensi dan deskriptif. Statistik inferensi melibatkan ujian t, korelasi dan regresi pelbagai.

DAPATAN KAJIAN

Dapatan kajian dijelaskan berdasarkan analisis deskriptif dan inferensi untuk menjawab objektif kajian. Jadual 1 dan Jadual 2 menunjukkan guru-guru prasekolah yang dikaji mempunyai pelbagai tahap tret personaliti *conscientiousness* dan *neuroticism*. Walaupun berbeza, pengkaji merumuskan tret guru ini masih dianggap bersesuaian kerana tret mereka bukanlah di tahap *neuroticism* yang ekstrem dan tidak berada tahap *conscientiousness* yang rendah. Sebaliknya sebahagian besar (76.5%) guru prasekolah yang dikaji mempunyai tret personaliti *neuroticism* yang sederhana dan yang rendah (22.4%) seperti Jadual 1. Begitu juga mereka mempunyai tret *conscientiousness* yang tinggi (35.3%) dan sederhana (64.7%). Tidak ada guru yang *conscientiousness* ditahap rendah seperti Jadual 2.

Jadual 1: Analisis Deskriptif Tahap Tret Personaliti
Neuroticism Guru Prasekolah

Tahap	Frekuensi	Peratus	Min	Sisihan Piawai
Rendah	19	22.4	1.788	.439
Sederhana	65	76.5		
Tinggi	1	1.2		
Jumlah	85	100.0		

Jadual 2: Analisis Deskriptif Tahap Tret Personaliti
Conscientiousness Guru Prasekolah

Tahap	Frekuensi	Peratus	Min	Sisihan Piawai
Rendah	0	0	2.352	.480
Sederhana	55	64.7		
Tinggi	30	35.3		
Jumlah	85	100.0		

Dapatan kajian menjelaskan bahawa guru-guru yang dikaji adalah mereka yang dapat memberi komitmen yang sewajarnya dan beremosi terkawal untuk membantu perkembangan kanak-kanak. Di samping itu, tret personaliti guru-guru ini dapat membantu pengajaran yang berkesan kerana mempunyai hubungan yang signifikan dengan kefahaman dan pengetahuan pedagogi guru seperti Jadual 3. Kefahaman dan pengetahuan adalah dua faktor penting untuk membantu guru mengajar dengan berkesan dan profesional. Keberkesanan ini disokong oleh tret personaliti guru yang *conscientiousness* dan *neuroticism* rendah serta sederhana seperti Jadual 3. Analisis inferensi dari segi korelasi menunjukkan terdapat hubungan yang signifikan dan positif antara tret personaliti *conscientiousness* dengan kefahaman kurikulum iaitu nilai $r = .220$, $k < 0.05$. Begitu juga mempunyai hubungan yang signifikan dan positif dengan pengetahuan pedagogi guru dengan nilai $r = .509$, $k < 0.01$. Manakala tret personaliti *neuroticism* mempunyai hubungan yang signifikan yang negatif dengan pengetahuan pedagogi iaitu nilai $r = -.296$, $k < 0.01$. Justeru, kajian juga memperlihatkan kefahaman dan pengetahuan guru dapat diperkukuhkan lagi apabila guru mempunyai tret personaliti *conscientiousness* dan *neuroticism* yang bersesuaian seperti Jadual 3.

Jadual 3: Hubungan Antara Tret *Conscientiousness*,
Tret *Neuroticism* Dengan Kefahaman Kurikulum dan Pengetahuan Pedagogi Guru

		1	2	3	4
1. Tret <i>Conscientiousness</i> ,	Korelasi Pearson	1			
2. Tret <i>Neuroticism</i>	N	85			
	Sig. (2 hujung)	.522**	1		
	N	.000	85		
3. Kefahaman Kurikulum	Sig. (2 hujung)	.220*	-.006	1	
	N	.043	.953	85	
4. Pengetahuan Pedagogi	Sig. (2 hujung)	.509**	-.296**	.433**	1
		.000	.006	.000	

* Korelasi signifikan pada aras keyakinan $\alpha = 0.05$ (ujian 2 hujung)

** Korelasi signifikan pada aras keyakinan $\alpha = 0.01$ (ujian 2 hujung)

Pengukuhan guru khususnya dari aspek kefahaman mereka terhadap kurikulum pendidikan prasekolah dapat mempengaruhi perkembangan asas bahasa kanak-kanak prasekolah. Analisis kajian dengan regresi pelbagai mendapati kefahaman kurikulum mempengaruhi perkembangan kanak-kanak dari aspek asas bahasa seperti Jadual 4. Justeru, antara faktor pada guru yang boleh memberi kesan atau sumbangan kepada perkembangan asas bahasa kanak-kanak ialah kefahaman kurikulum.

Jadual 4: Analisis Regresi Pelbagai Bagi Pembolehubah Bebas Yang Menyumbang Kepada Perkembangan Bahasa Kanak-Kanak

Pembolehubah (X)	B	Beta (β)	Nilai -t	Sig.	R^2	Sumbangan (%)
Kefahaman Kurikulum	-.337	-.128	-2.252	.025	.016	1.6%

Peramal (tetap): Kefahaman Kurikulum

PERBINCANGAN

Dapatan kajian pengkaji menunjukkan tret personaliti guru *conscientiousness* dan *neuroticism* adalah bersesuaian kepada guru-guru tersebut. Tret-tret ini dapat memperkukuhkan lagi pengajaran yang berkesan kepada guru sebagai perantara dalam persekitaran antara guru dengan kanak-kanak. Dapatan kajian ini turut disokong oleh teori ekologi Bronfenbrenner (2000, 2005) yang menerangkan peranan guru dalam persekitaran mikrosistem antara guru dengan kanak-kanak. Dapatan kajian juga selari dengan teori perkembangan bahasa kanak-kanak oleh Vygotsky (1978) yang menunjukkan faktor guru sebagai perantara dalam membantu perkembangan kanak-kanak.

Guru perlu memiliki tret personaliti yang bersesuaian untuk memperkukuhkan peranan guru dalam perkembangan kanak-kanak. Hasil pencapaian kanak-kanak ini adalah antara petunjuk prestasi guru yang mendidik kanak-kanak. Ini menunjukkan pentingnya guru mempunyai tret personaliti yang bersesuaian. Kajian oleh Salgado (1997) di antara peramal yang terbaik untuk mengaitkan tret personaliti dengan prestasi kerja ialah *conscientiousness* dan *neuroticism* (Dlm. Corcoran dan O'Flaherty 2016).

Abd Ghafar (2003) menyatakan antara aspek penilaian untuk menilai keupayaan pengajaran guru pelatih ialah personaliti guru khasnya kesungguhan dan mengawal perasaan. Kajian Eskridge dan Coker (1985); Farber (1984) mendapati guru mengalami tekanan kerja akan menjejaskan keberkesanan dan kecekapan mereka dalam pengajaran (Dlm. Kokkinos et al 2005). Guru yang mempunyai *neuroticism* yang tinggi dianggap guru yang menghadapi tekanan kerja dan ini boleh menjejaskan keberkesanan mengajar.

Kajian oleh Arif et.al (2012) terhadap 100 bakal guru prasekolah mendapati skor tret *conscientiousness* adalah sama dan tinggi. Kajian mereka juga mendapati bakal guru prasekolah dalam kalangan wanita mempunyai kualiti tret personaliti lebih tinggi berbanding lelaki. Kajian mereka merumuskan bakal guru prasekolah yang dikaji telah menjalani latihan pendidikan guru yang berkualiti untuk membina personaliti dan kemahiran yang diperlukan dalam bidang pendidikan awal kanak-kanak (Mariana et. al 2016).

Begitu juga kajian oleh Vorkapic (2012) terhadap 92 guru prasekolah mendapati skor tret *conscientiousness* adalah tinggi manakala skor *neuroticism* adalah rendah (Dlm. Mariana et. al 2016). Tret personaliti ini adalah lebih bersesuaian dengan profesion guru prasekolah yang memerlukan tahap kesungguhan dan kawalan emosi yang sewajarnya untuk menyokong perkembangan kanak-kanak. Perbandingan antara tret personaliti guru prasekolah dengan pekerjaan yang lain didapati guru prasekolah mempunyai skor tret *conscientiousness* yang lebih tinggi dan skor *neuroticism* yang lebih rendah berbanding pekerjaan yang bukan bidang prasekolah (Mariana et.al 2016).

Persediaan diri yang bersesuaian sebagai guru turut dinyatakan dalam kajian Zulelawati dan Yusni (2015) yang mengkaji tret personaliti 87 orang bakal guru. Mereka menjelaskan guru perlu bersedia dengan ilmu, kemahiran dan personaliti kerana ia sebagai penanda aras kecemerlangan profesion perguruan. Menurut mereka persediaan ini adalah cabaran utama untuk melahirkan bakal guru yang sesuai dengan ciri-ciri sebagai guru. Kajian mereka mendapati bakal guru yang dikaji mempunyai tahap tret skor *neuroticism* yang sederhana tetapi

nilai minnya paling rendah. Mereka merumuskan tret personaliti ini sesuai sebagai guru antaranya mempunyai tret yang sabar, rajin dan bertimbang rasa.

Kajian pengkaji juga mendapati guru prasekolah yang dikaji turut mempunyai tret *conscientiousness* yang tinggi dan tret *neuroticism* yang rendah. Ini bermakna guru-guru tersebut mempunyai personaliti yang komited, teliti dalam kerja dan dapat mengajar dengan kawalan emosi yang berkesan. Justeru, kajian ini membuktikan guru-guru pendidikan prasekolah mempunyai tret personaliti yang bersesuaian serta terlatih dalam bidang pendidikan awal kanak-kanak. Keperluan tret dan persediaan profesional sebagai guru adalah penting kepada guru-guru pendidikan prasekolah yang berada dalam persekitaran dengan kanak-kanak.

Pendekatan perantaraan guru oleh Vygotsky menunjukkan wujudnya interaksi sosial bagi meningkatkan perkembangan murid dalam bahasa yang diperantarakan oleh guru. Pengkaji tempatan seperti Wong Kiet Wah et. al (2013) turut menjelaskan bahawa model interaksi sosial oleh Vygotsky menganggap perkembangan bahasa berlaku dalam konteks interaksi utama antara kanak-kanak dengan orang dewasa. Dalam teori Vygotsky, mereka menerangkan pembelajaran kanak-kanak boleh mencapai tahap optimum jika berpeluang berinteraksi dengan orang dewasa berbanding pembelajaran tanpa bimbingan dewasa. Orang dewasa seperti guru berperanan membantu meningkatkan potensi kanak-kanak dalam perkembangan pembelajaran (Bruner 1996, Eun 2010).

Profil guru yang dikaji oleh pengkaji juga adalah mereka yang dewasa dan terlatih. Justeru, kajian ini menunjukkan mereka boleh memberi pengaruh kepada perkembangan kanak-kanak dari segi asas bahasa. Mereka mempunyai ciri-ciri yang bersesuaian sebagai guru terutama tret personaliti dan terlatih dalam kefahaman kurikulum pendidikan prasekolah yang tinggi.

Kajian ini turut selari dengan literatur kajian berkaitan faktor guru membantu perkembangan bahasa kanak-kanak. Haliza dan Samuel (2010) menerangkan guru berperanan mempengaruhi perkembangan bahasa kanak-kanak. Saayah (2009) pula menjelaskan faktor guru dapat menyediakan pembelajaran yang menyokong perkembangan kanak-kanak secara positif seperti perkembangan bahasa oleh guru pendidikan prasekolah. Menurut beliau lagi pembelajaran bahasa oleh kanak-kanak ini merujuk kepada penguasaan bahasa secara formal melalui penggunaan kurikulum dan bahan pengajaran. Pembelajaran bahasa menurut beliau adalah berbeza dengan perolehan bahasa kerana perolehan bahasa berlaku secara tidak disedari dan dipelajari secara langsung dengan persekitarannya.

Kefahaman guru terhadap kurikulum pendidikan prasekolah boleh membantu guru meningkatkan perkembangan kanak-kanak. Kajian Abu Daud (1993) mendapati guru yang berpengalaman dalam kurikulum dan tadbir urus prasekolah lebih berjaya mencapai potensi kanak-kanak berbanding guru baharu (Suppiah et.al 2012). Menurut Bruce dan Meggitt (2005) pula kurikulum prasekolah adalah antara satu sumber membantu perkembangan dan pembelajaran kanak-kanak (Suppiah et.al 2012).

Dapatan pengkaji berkaitan pengaruh kefahaman kurikulum turut selari dengan kajian Hamre et.al (2013) yang menunjukkan pelbagai ruang domain boleh digunakan oleh guru dalam proses interkasi seperti faktor pengajaran responsif, faktor rujukan kurikulum dan sokongan emosi. Kajian beliau mendapati perkembangan bahasa kanak-kanak prasekolah boleh dipengaruhi oleh interaksi guru dengan kanak-kanak dalam kelas.

Hasil kajian pengkaji dalam penulisan artikel ini adalah penting bagi menyokong peranan guru untuk membantu kanak-kanak prasekolah menguasai asas bahasa sebelum persekolahan formal. Perkembangan bahasa penting bagi peluasan penerokaan pengetahuan yang lain melalui pembacaan dan penulisan. Bahasa Melayu wajar dikuasai dengan baik oleh kanak-kanak sejak mereka berada di peringkat prasekolah bukan hanya mencapai objektif kurikulum tetapi juga selaras dengan kedudukannya sebagai bahasa kebangsaan dan mata pelajaran wajib peringkat sekolah rendah dan menengah (Kamisah dan Rohaty 2012).

KESIMPULAN

Berdasarkan dapatan kajian dan perbincangan yang diberikan pengkaji merumuskan kajian ini memberi implikasi kepada perkembangan kanak-kanak dari perspektif bahasa yang dipengaruhi oleh faktor guru. Antara implikasinya dari segi kepentingan tret personaliti yang bersesuaian dan keperluan guru untuk membantu perkembangan kanak-kanak melalui persediaan yang terlatih dalam profesion guru khususnya kefahaman kurikulum.

Hasil kajian ini boleh dijadikan panduan dalam menetapkan tret personaliti *conscientiousness* dan *neuroticism* sebagai kriteria tambahan dalam proses pemilihan calon guru yang bersesuaian. Ini bermakna pemilihan calon guru perlu dibuat secara komprehensif iaitu tidak hanya berasaskan kelayakan akademik, penilaian fizikal dan kognitif tetapi juga tret personaliti. Sehubungan itu, ujian berkaitan tret personaliti masih diperlukan dan wajar di jadikan prasyarat mengenalpasti guru yang dapat memberi komitmen yang tinggi serta mempunyai emosi terkawal kepada perkembangan kanak-kanak.

Selain itu, latihan pendidikan guru untuk memberi kefahaman kurikulum kepada guru masih perlu diberi penekanan dari masa ke semasa. Kefahaman kurikulum dapat disenaraikan sebagai subjek teras dalam latihan pendidikan guru oleh pelaksana pendidikan prasekolah kerajaan atau sektor bukan kerajaan. Dengan latihan kefahaman kurikulum ini bakal guru akan mengetahui apa yang hendak diajar dan mengetahui bagaimana untuk menyampaikan pengajaran yang menarik minat murid serta sesuai dengan mereka. Memahami kurikulum bererti dapat memahami keseluruhan perkembangan yang hendak dibimbing oleh guru kepada kanak-kanak termasuk perkembangan bahasa.

Kesimpulannya kajian ini telah mengenalpasti bahawa tret personaliti yang bersesuaian khususnya tret *conscientiousness* memperkukuhkan lagi kefahaman kurikulum guru. Seterusnya dapat memberi kesan kepada perkembangan kanak-kanak dalam asas bahasa. Adalah penting guru pendidikan prasekolah mempunyai komitmen kerja yang tinggi dengan mempunyai emosi yang stabil. Kajian membuktikan antara faktor guru yang signifikan memberi pengaruh kepada perkembangan bahasa kanak-kanak ialah kefahaman kurikulum. Ini menunjukkan guru sebagai orang dewasa juga dapat membantu perkembangan kanak-kanak yang berada dalam persekitaran mereka.

RUJUKAN

- Abd. Ghafar Md. Din. (2003). *Prinsip dan amalan pengajaran*. Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn. Bhd.
- Abdul Ghani, A., Abdul Rahman, A.A. & Abdul Rashid, M. (2007). *Humor dalam pengajaran*. Kuala Lumpur: PTS Professional Publishing Sdn. Bhd. Dlm. Kamisah Buang., & Rohaty Mohd Majzub. 2012. Pembangunan dan pengujian modul intervensi membaca bahasa Melayu prasekolah. *Jurnal Pendidikan Awal Kanak-Kanak Kebangsaan*, 2012(1): 65-86.
- Abdul Rasid Jamian. (2011). Permasalahan kemahiran membaca dan menulis bahasa Melayu murid-murid sekolah rendah di luar bandar. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 1 (1): 1-12.
- Abdull Shukor Shaari. (2013). Edisi ke-3. *Guru berkesan: pentua dan panduan*. Sintok: Penerbit Universiti Utara Malaysia.
- Abu Daud, M. (1993). Tugas dan masalah guru dalam berdepan dengan kurikulum prasekolah. *Tesis sarjana yang tidak diterbitkan Universiti Malaya*.
- Arif, M.I., Rashid, A., Tahira, S.S., & Akhter, M. (2012). Personality and teaching: an investigation into prospective teachers' personality. *International Journal of Humanities and Social Science* 2(17):161-171. Dlm. Mariana, C., Fabiana, M., &

- Andreea, N.E. 2016. The personality of kindergarten teachers. *Romanian Journal of Experimental Applied Psychology* vol.7(1): 71-84.
- Arnett, J.J. (2014). *Human development: a cultural approach*. Harlow: Pearson Education Limited.
- Azizah Lebai Nordin. (2004). *Pendidikan awal kanak-kanak teori dan amali*. Cetakan kedua. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya.
- Azlina Mohd Kosnin & Tan Sew Lee. 2008. Pengaruh personaliti terhadap kepuasan kerja dan stres kerja guru. *Jurnal Teknologi*; 48(E):33-47.
- Bronfenbrenner, U. (2000). Ecological theory: In A. Kazdin (Ed.). *Encyclopedia of psychology*. Washington DC: America Psychological Association.
- Bronfenbrenner, U. (2005). (Ed.) *Making human beings human: Bioecological perspectives on human development*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Bruce, T. & Meggitt. (2005). *Penjagaan kanak-kanak dan pendidikan*. London: Hodder & Stoughton.
- Bruner, J. (1996). *The culture of education*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Butera, G., Czaja, C., Daniels, J., Goodman, G., Hanson, M., Lieber, J., & Palmer, S. 2009. Factors that influence the implementation of a new preschool curriculum : implications for professional development. *Early Education Development*, 20(3): 456-481.
- Corcoran, R.P., & O'Flaherty, J. (2016). Personality development during teacher-preparation. *Frontiers in Psychology*, vol (7): 1-10.
- Eskridge, D.H., & Coker, D.R. (1985). Teacher stress: symptoms, causes, and management techniques. *The Clearing House*, 58:387-390.
- Eun, B. (2010). From learning to development: a sociocultural approach to instruction. *Cambridge Journal of Education*. vol. 40(4):401-408.
- Fadzilah, A.R. & Zuraini Jusoh. (2012). Understanding how Malay language student teachers perceive their subject matter knowledge. *Pertanika Journal Social Science and Humanities*.20(5):143-156.
- Farber, B.A. (1984). Teacher burnout: assumptions, myths and issues. *Teachers College Record*, 86:321-338.
- Fatimah Wati Halim., Arifin Zainal., Rozainee Khairudin., Wan Shahrazad Wan Sulaiman., Rohany Nasir & Fatimah Omar. (2011). Emotional Stability and Conscientiousness as Predictors towards Job Performance. *Pertanika Journal of Social Sciences & Humanities*. Vol. 19(S) Oct.2011:139-145.
- Fatimah Wati., & Nor Azizi Mansor. 2013. Mengenalpasti dimensi prestasi kerja berkesan pegawai psikologi dari perspektif analisis pekerjaan berasaskan personaliti lima faktor. *Jurnal Psikologi Malaysia* 2013(27): 99-115.
- Fletcher, J.M., & Lyon, G.R. (1998). Reading: a research-based approach. In W.M. Evers (ed.) *what's gone wrong in America's classrooms* (pp. 49-90) Stanford, CA: Hoover Institution Press.
- Gabbard, C., & Krebs, R. (2012). Studying environmental influence on motor development in children. *The Physical Educator*, vol. 69: 136-149.
- Garner, P.W. (2010). Emotional competence and its influences on teaching and learning. *Educational Psychology Review* (2010) 22: 297-321.
- Graziano, P.A., Reavis R.D., Keane, S.R., & Calkins, S. (2007). The role of emotion regulation in children's early academic success. *Journal of School Psychology* (45): 3-19. Dlm. Garner, P.W. 2010. Emotional competence and its influences on teaching and learning. *Educational Psychology Review* (2010) 22: 297-321.
- Gullo, D.F. (2012). Improving instructional practices, policies and student outcomes for early childhood language and literacy through data-driven decision making. *Early Childhood Education Journal* (2013) 41:413-421.

- Haliza Hamzah & Joy N. Samuel. (2010). *Perkembangan kanak-kanak*. Edisi kedua. Cetakan ke-3. Kuala Lumpur: Kumpulan Budiman Sdn. Bhd.
- Hamre, B., Pianta, R., Hatfield, B., & Faiza Jamil. (2013). Evidence for general and domain-specific elements of teacher-child interactions: associations with preschool children's development. *Child Development*, 2014.vol.85(3):1257-1274
- Jain Chee, Mariani M.N, Nor Mashitah M.R, Che Mai Yusof, Abdullah Kadir & Shahrul Nizam Salim. (2015). The preschool curriculum implementation versus problems. *International Journal of Early Childhood Education and Care*, vol. 4(1): 31-42.
- Jaramillo, J.A. (1996). Vygotsky's sociocultural theory and contributions to the development of constructivist curricula. *Education 1996. vol. 117(1):133-140.*
- Jas Laile Suzana, J. (2002). Psikologi kanak-kanak & remaja. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka. Dlm. Kamisah Buang., & Rohaty Mohd Majzub.2012. Pembangunan dan pengujian modul intervensi membaca bahasa Melayu prasekolah. *Jurnal Pendidikan Awal Kanak-Kanak Kebangsaan*, 2012(1): 65-86.
- John, O.P. & Srivastava, S. (1999). The big five trait taxonomy: history, measurement, and theoretical perspectives. In Pervin, L.A. and John, O.P. (Eds), *Handbook of Personality. Theory and Research*. New York: Guilford Press
- Kamisah Buang., & Rohaty Mohd Majzub. (2012). Pembangunan dan pengujian modul intervensi membaca bahasa Melayu prasekolah. *Jurnal Pendidikan Awal Kanak-Kanak Kebangsaan*, 2012(1): 65-86.
- Khairul Anuar A. Rahman. (2012). Disposisi guru berkesan: personaliti dan kemahiran komunikasi. *Akademika*, 82(2):37-44.
- Kokkinos, C.M., Panayiotou G. & Davazoglou, A. (2005). Correlates of teacher appraisals of student behaviors. *Psychology in the school*, vol.42(1): 79-89.
- Magno, C., & Sembrano, J. (2007). The role of teacher efficacy and characteristics on teaching effectiveness, performance, and use of learner-centered practices. *The Asia Pacific Education Researcher*, vol. 16 (1): 73-90.
- Mariana.C., Fabiana,M., & Andreea. N.V. (2016). The personality of kindergarden teachers. *Romanian Journal of Experimental Applied Psychology*. Vol. 7(1):71-84
- McDonnell, T. (1999). New hampshire early childhood professional development system: guide to early childhood careers. New Hampshire: USA. Dlm. Jain Chee, Mariani M.N, Nor Mashitah M.R, Che Mai Yusof, Abdullah Kadir & Shahrul Nizam Salim. 2015. The preschool curriculum implementation versus problems. *International Journal of Early Childhood Education and Care*, vol. 4(1): 31-42.
- Mok Soon Sang. (2013). *Psikologi pendidikan untuk pengajaran dan pembelajaran*. Puchong: Penerbitan Multimedia Sdn. Bhd.
- Moore, Z.T. & English, M. (1998). Successful teaching strategies: Findings from a case study of middle school African Americans learning strategies. *Foreign Language Annals* 31(3): 347-357.
- Murray, H.G., Rushton, J.P., & Panunonen, S.V. (1990). Teacher personality traits and student instructional ratings in six types of university courses. *Journal of Educational Psychology*, 82: 250-261.
- Noriah Mohd Ishak, Siti Rahayah Ariffin, & Syed Najmuddin Syed Hassan. (2003). Kepintaran emosi dan hubungannya dengan nilai kerja. *Jurnal Psikologi Malaysia*, 17:35-43.
- Polk, J.A. (2006). Traits of effective teachers. *Arts Education Policy Review*, 107:23-30.
- Polloway, E.A., Patton, J.R., Serna, L. (2001). *Strategies for teaching learners with special needs*. Ed. Ke-7. Upper Saddle River, New Jersey. Merrill- Prentice-Hall Inc.
- Ramsden, S.R., & Hubbard, J.A. (2002). Family expressiveness and parental emotion coaching: their role in children's emotion regulation and aggression. *Journal of Abnormal Child Psychology* (30): 657-667. Dlm. Garner, P.W. 2010. Emotional

- competence and its influences on teaching and learning. *Educational Psychology Review* (2010) 22: 297-321.
- Rozmi Ismail. (2013). *Metodologi penyelidikan teori dan praktis*. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Saayah Abu. (2009). *Menjadi guru tadika*. Kuala Lumpur: PTS Professional Publishing Sdn. Bhd.
- Salgado, J.F. (1997). The five-factor model of personality and job performance in the European community. *Journal Applied Psychology* (82): 30-43.
- Sanacore, J. (2012). Showing children that we care about their literacy learning. *Preventing School Failure*, 56(3): 188-195.
- Skibbe, L.E., Connor, C.M., Morrison, F.J., & Jewkes, A.M. (2011). Schooling effects on preschoolers' self regulation, early literacy, and language growth. *Early Childhood Research Quarterly*, 26:42-49.
- Strickland, D., & Riley-Ayers. 2006. *Early literacy: policy and practice in the preschool years*. New Brunswick, NJ: National Institute for Early Education Research.
- Suppiah Nachiappan., Subashimi Santhrasaygran., Hari Krishnan Andi., Velayudhan P.K. Veeran., & Fatimah Mohd Zulkafaly. (2012). Aplikasi kognisi dalam pengajaran dan pembelajaran di prasekolah melalui analisis pedagogi hermeneutic. *Jurnal Pendidikan Awal Kanak-Kanak* (1) 2012: 34-53.
- Surayah Zaidon. (2008). Penilaian perkembangan kanak-kanak prasekolah. Dlm. Khaidir Hj. Ismail., Lukman Z.M., Hanina H.Hamsan (pnvt). *Pembangunan kanak-kanak*, hlm. 33-50. Shah Alam: Arah Pendidikan Sdn. Bhd.
- Tamam Timbang., Zamri Mahamod., dan Afendi Hamat. (2011). Faktor dan kesan masalah membaca dalam kalangan murid sekolah rendah di Brunei Darussalam. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*. Vol.1 bil 1: 89-107.
- Teachout, D.J. (2001). The relationship between personality and the teaching effectiveness of music student teachers. *Psychology of Music*, 29: 179-192.
- Tengku Faekah Tengku Ariffin, Rosna Awang Hashim, & Khulida Kirana Yahya. (2010). Modelling the relationships between personality factors, perceptions of the school as a learning organisation and workplace learning of school teachers. *Malaysian Journal of Learning & Instruction (MJLI)*. Vol.7:15-35.
- Walcott, C.M., & Landau, S. (2004). The relation between disinhibition and emotion regulation in boys with attention deficit hyperactivity disorder. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology* (33): 772-782. Garner, P.W. 2010. Emotional competence and its influences on teaching and learning. *Educational Psychology Review* (2010) 22: 297-321.
- Wong Kiet Wah., Khairuddin Mohamad., Maridah Hj. Alias., Rashinawati Abd. Rashid., Azlina Ahmad. (2013). *Perkembangan kanak-Kanak*. Shah Alam: Oxford Fajar Sdn. Bhd.
- Vorkapic, S.T. (2012). The significance of preschool teacher's personality in early childhood education: Analysis Eyesenck's and big five dmensions of personality. *International Journal of Psychology and Behavioral Sciences*. 2(2): 28-37. Dlm. Mariana, C., Fabiana,M., & Andreea, N.E. 2016. The personality of kindergarten teachers. *Romanian Journal of Experimental Applied Psychology* vol.7(1): 71-84.
- Vygotsky, L.S. (1978). Interaction between learning and development. From: mind and society: hlm. 79-91. Dlm. Gauvain dan Cole (pnys.) *Readings on the development of children*. (edisi dua). 29-36 New York: W.H. Freeman and Company.
- Yarbrough, C., & Madsen, K. (1998). The evaluation of teaching in choral rehearsals. *Journal of Research in Music Education*, 46:469-481.

- Zainiah Mohamed Isa., & Nur Asiah Abdul Hamid. (2012). Peranan ibu bapa dalam memastikan pencapaian litearsi kanak-kanak prasekolah semasa berada di rumah. *Jurnal Pendidikan Bitara UPSI* (5): 60-69.
- Zamri Mahamod & Mohamed Amin Embi. (2010). Gaya dan strategi pembelajaran bahasa di dalam kelas kepelbagaian pelajar. Dlm. Juriah Long (pnyt.) *Kaedah pengajaran dan pembelajaran Bahasa Melayu*, hlm.58-83. Bangi, Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Zulelawati Bujang., Yusni Zaini Yusof. (2015). Tret personaliti dan hubungan dengan prestasi akademik bakal guru di sebuah institusi latihan perguruan. *Jurnal BITARA* (Khas). vol.8:171-180

MAKLUMAT PENULIS

MOHAMAD TARMIZI ABDUL HAMID

Pusat Pengajian Psikologi dan Pembangunan Manusia
Universiti Kebangsaan Malaysia
tmizispng@gmail.com

ROZMI ISMAIL

Pusat Pengajian Psikologi dan Pembangunan Manusia
Universiti Kebangsaan Malaysia
Bangi, Selangor
rozmi@ukm.my